

Synod Information

4 2018

-Låt ditt rike komma!

Innehåll:

* Beträktelse: Som en klok byggmästare? (GV)	1
* Lokalt: Ansgar i Uppsala. (RL)	2
* Internationellt: Det värnlösa barnets kapell.(VR/IK/JN)	4
* Hälsning fr v.ordf. (JN)	6
* Uttalande: O censurerat om jubileet 58-18. (SYR)	7
* Om Stilla dygnet och årsmötet 2019!	8
* Var hittar jag andra vettiga gudstjänster m.m?	8-9

– Hur kan jag stötta Synodens arbete?

* Förbön och gåva: Plusgiro 78 05 51-8.

* Glöm inte medlemsavgiften 2018!

200:- (till plusgiro 780551-8). Ny medlem: maila info@synoden.se eller ring 072 - 931 83 42 (v.ordf).

Stilla dygn och årsmöte i Hjälmseryd 30-31/3 !

Synodens verksamhet beror av antal medlemmar och de ramar ekonomin sätter. Vi gläder oss över gamla och nya vänner. Om du tvekar – vet att ditt medlemskap gör stor skillnad. Om du inte håller med kan du avbryta det.

Under hösten har vi annonserat i Kyrkans Tidning, nr 44, 45 och 46. Vi funderar på mer annonsering för att påminna om att vi finns. En riktad gåva för detta ändamål är ett konkret sätt att stödja arbetet!

Synod Infon per post med inbetalningskort till alla intresserade utan specifik kostnad men gärna en gåva!

Skriv till K Strindberg, Gröndalsvägen 110, 117 68 Stockholm.

Betraktelse: Som en klok byggmästare?

Aposteln Paulus skriver: *Tack vare den nåd som Gud har gett mig har jag som en klok byggmästare lagt en grund som någon annan bygger vidare på. Men var och en måste tänka på hur han bygger. Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus. På den grunden kan man bygga med guld, silver eller ädelstenar, trä, gräs eller halm, och det ska visa sig hur var och en har byggt. Den dagen skall avslöja det, ty den kommer med eld, och elden skall pröva vad vars och ens arbete är värt. Den vars byggnad består skall få lön. Den vars verk brinner ner skall bli utan. Själv skall han dock räddas, men som ur eld. Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel, skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet. (1 Korinthierbrevet 3:10-17)*

I 1 Kor 3 och 4 beskriver Paulus hur Kristi Kyrka byggs upp av dem som har satts att vara ”Kristi tjänare” och ”förvaltare av Guds hemligheter” (1 Kor 4:1). Församlingen sköts såsom en åker eller ett andligt tempelbygge där var och en bidrar med sin tjänst, men Gud ger växten. För detta byggande gäller för tjänaren att hålla sig till skriften och för församlingen att inte ”skryta med den ena på den andras bekostnad” (1 Kor 4:6).

Låt oss uppehålla oss något vid vad Paulus, ”en klok byggmästare”, har att lära oss om vad det innebär att bygga församling. Hans självbeskrivning är inte bara skryt. Är det inte så att Paulus ord om att ”den dagen skall avslöja det, ty den kommer med eld, och elden skall pröva vad vars och ens arbete är värt” gäller, inte bara vid tidens slut utan att den också i historiens ljus kan sägas vara ett av de sätt som den Helige Ande fortlöpande leder Kyrkan på, genom att domen börjar med Guds hus? Då den Helige Andes eld understundom kommer och bränner bort halm och strå genom förnyelse och väckelse visar det sig att somligt höll och annat inte.

Väckelsen som sådan kan också lämna bränd jord efter sig, när det inte fanns strukturer som höll måttet. Nära 2000 års kyrkohistoria lär oss att den Kyrka som är byggd på apostlarnas grund med Kristus som hörnsten är en byggnad som står kvar fast den är brinnande. En sådan Kyrka kännetecknas av den apostoliska ämbetsstruktur som Paulus ingår i och samlas kring nådens medel, Ordet och sakramenten, och därigenom byggs den stadigt på grunden Jesus Kristus.

Paulus ord manar här till rannsakelse. Ingen kan lägga någon annan grund än Kristus, det är det primära, annars är det överhuvudtaget inte Kyrka vederbörande bygger. Men det går också att använda sig av obeständiga material och ägna sig åt fuskbygge. Ofta tolkar vi kanske det att vi får ”uppbyggelse” av gudstjänsten som att vi själva ska bli stärkta i tron, och naturligtvis är det viktigt på ett personligt plan. Men det som ges oss till ”uppbyggelse” är också tänkt att bygga upp Kyrkan som Kristi kropp. Vi firar mässa och Gud ”gör oss till ett med varandra kring altarets rund” (Sv ps 393:3). Det är inte på något sätt oväsentligt när, var, hur och med vilka vi gör detta utan ”var och en måste tänka på hur han bygger”.

Så kan vi också var och en fråga oss om Svenska kyrkans organisation och den organism som byggs upp genom hennes gudstjänstfirande sammanfaller? Vad händer med en kyrkoorganisation som är en sak på papperet och en annan sak i verkligheten? Är det inte ett fuskbygge när ledande personer inte ingår i den gudstjänstfirande församlingen, när hungrande kristna tvingas åka långa sträckor och kanske t.o.m. till olika församlingar för att finna en plats där Ordet rent förkunnas och sakramenten

rätt förvaltas just den söndagen och när liturgiskt rikt gudstjänstfirande ersätts med diverse andra verksamheter, både i den enskildes liv och i församlingens? Paulus ord bör stämma till eftertanke och omvändelse men också till hopp om en bättre framtid för Kyrkan, vare sig ”den dagen” är dagen för Kristi återkomst och dom vid tidens slut eller hans återkomst och dom i Svenska kyrkan som organisation. ”Om någon förstör Guds tempel, skall Gud förgöra honom.” Må vi i hopp och bävän sträcka oss mot den dagen då det visar sig hur var och en har byggt. Gunvor Vennberg

Lokalt: Sankt Ansgar i Uppsala.

Uppsala är som bekant en mycket kyrklig stad, närmare bestämt den kyrkliga huvudstaden i Sverige. I detta myller ligger Sankt Ansgars kyrka med studentboende som en glödpunkt. I somras fick det gamla äppelträdet, som stått på gräsmattan mellan de två husen bredvid cykelskjulet, till slut avverkas då grenen brast dignande av frukt. Det får nu lämna plats åt något nytt och har givit sin sista skörd. Blandad med äpplen från andra träd i staden står den nu och blir till cider hos en präststudent.

Sankt Ansgars stiftelse är en för många välkänd högkyrklig församling inrättad som ”ett kollegium på Svenska Kyrkans bekännelses grund”. Den grundades 1949 och själva kyrkan byggdes 1959-1960 och invigdes 1961. (En utförlig bok om Sankt Ansgar skriven av Bengt Stolt kommer på Artos förlag för den som vill fördjupa sig!) Enligt dess ändamåls första punkt skall den erbjuda ett studentboende och till detta syfte tillkom *Stiftelsen Ansgarsgården*; för att ”uppföra, äga, förvalta och upplåta bostäder till aktiva studerande vid Uppsala universitet.” Detta utgörs av de två husen 34:an och 36:an med ca 120 hyresgäster. Kyrkan är genom kök och samlingsal sammanbyggd med 34:an, där kontor och expedition också finns.

I Sankt Ansgars kyrka firas dagligen tidebön, tre veckomässor och högmässa på söndagen, allt i enlighet med stiftelsens ändamåls andra punkt där ”minst varje sön- och helgdag den Heliga Mässan enligt Svenska Kyrkans ordning firas samt dagliga tideböner hållas”. Då brukas också i allmänhet Artos *Mässbok* (2018) i enlighet med Svenska kyrkans ordning. Korets nuvarande utformning inbjuder till en liturgisk gestaltning som ligger nära den moderna romersk-katolska (*novus ordo*) och den som regelbundet firar mässa på Ansgar känner igen sig i en gudstjänst på kontinenten. Vardagarna följer en harmonisering av den moderna romersk-katolska kalendern och den inhemska svenskkyrkliga och veckomässornas läsningar hämtas ur det delvis föråldrade romersk-katolska *Lektionarium för vardagar* (1992-1994). Tidebönerna använder Arcus förlags *Tidegården, Kyrkans dagliga bön* (1995), med musiktillägg, och bes mycket nära den ordning som beskrivs i denna. Den som använder ”App:en”¹ kommer att känna sig hemma.

Sankt Ansgar är en studentkyrka med funktionärer och funktionärsråd med ordförande. Detta reglerar delar av studentboendets och församlingens gemensamma liv. Där kan boende studenter och de som aktivt deltar i

1 *Tidegården* för smartphone och surfplatta.

församlingen engagera sig bl.a. som ministranter, tidebönsledare och klubbverkare. Funktionärerna väljs demokratiskt vid två ting i direkt anslutning till den söndagliga högmässan om våren och hösten. Gudstjänster och gemensamma aktiviteter ger en möjlighet att växa och ta ansvar. Det ger en organisk gemenskap i växande där man hjälps åt efter ork och förmåga med sina särskilda gåvor, vilket gör att allt inte heller alltid kan förväntas vara av färdigpaketerad professionell kvalitet levererad som en produkt. Men, Sankt Ansgar är i detta en mycket stabil och välfungerande församling med mycket hög lägstanivå där man kan känna sig trygg och veta vad man får vad gäller förkunnelse och sakrament. Många professorer, docenter, präster och några biskopar kan återfinnas bland vanliga gudstjänstfirare.

Församlingens präst finansieras nästan helt av frivilliga gåvor, men en liten del av lönen betalas av studentboendets hyresintäkter, då tjänsten rent praktiskt också innebär att vara dess föreståndare. Prästen utses av stiftelsens styrelse i gemenskap med och efter rådgörande med församlingen. På domsöndagen installeras Daniel Gustafsson som ny föreståndare. En händig västgöte, doktorand och nybliven pappa. Hur kommer han tillsammans med styrelsen att förvalta stiftelsens vidare ändamål?

§ 3. studie- och rekreationshem, avsett att även bereda möjlighet för hållande av stilla dagar, konferenser i kyrkliga frågor o.dyl.;

*§ 4. eventuellt ytterligare byggnader, som kunna tjäna stiftelsens syften. Vare det stiftelsens styrelse obetaget att uppgöra och realisera byggnadsplanen succesivt eller eljest såsom den ändamålsenligast finner. Detta återstår att se! Men, den som lever får se! *Veni Sancte Spiritus!**

Rickard Lind

Internationellt: Det värnlösa barnets kapell i Kaukala.

- De ortodoxa som kommit hit de kallade bilden för 'det heliga barnet'.

Viktor Ruzhinskij, pastor sedan nystarten på 90-talet i kapell/församlingen Sevastejannova utanför dagens Priozersk, berättade engagerat den märkliga historien om gossebarnet som man fann avlidet i det som blivit ett kapell i den gamla kyrkan. Den historien berör för det handlar om de värnlösa spädbarn som glöms.

Årets resa till nordvästra delen av Ladogasjön inkluderade ett ordentligt besök hos Viktor och hans fru Valentina och de vänner som delar gemenskapen med dem. Vårt sällskap var inte beredda på frågan om de värnlösa och det har tagit tid att smälta intrycken. Här följer ett referat tack vare Ingrid Kalins tolkning.

- Vi frågade oss länge vad det var för tanke med detta. Till slut blev det tydligt. Folk av olika konfessioner [det handlar om ortodoxa men även katolska, lutheraner m.fl.] kommer hit och vill se barnet, trots att man inte har för vana att dela enskilda själavårdsfrågor.

En av dessa kom hit för att samtala. Kvinnan hade cancer i livmodern. Hon hade genomgått sex aborter och sökt flera olika pilgrimsplatser. Hon grät p.g.a. aborterna och jag som pastor grät därför att jag inte under mina 17 år som präst hade tagit frågorna på allvar. Då blev det ett svar varför vi fått denna tavla. Detta är en unik plats där vi även tar upp detta i liturgi vid två tillfällen under året varav den ena på de värnlösa barnens dag 28/12.

- Vi inbjuder i alla fora, det kommer långt fler än de som utgör vår närmaste grupp. Vi inleder liturgin i procession runt kyrkan men avstår nattvardsfirandet eftersom folk kommer från så olika sammanhang.

- Vi läser ur Jakobsbrevet om anmodan att smörja dem som ber om det. Syndabekännelsen är en huvudsak, med särskilda formuleringar denna dag. Alla medel som då samlas in förs vidare för att hjälpa de ensamma mödrarna. Det lilla kapellet har blivit ett centrum för dem som sörjer förlusten av barnen. Vi vill inbjuda till en stämningsfull miljö. Vår församlingslägenhet är en möjlighet för dem som vill övernatta. Jag hade aldrig trott att jag skulle syssla så uttalat med syndrom efter abort.

- Det är något speciellt att befinna sig på denna plats där man hittade pojken. Det var den 14 mars 1999. Tretton år senare kom bilden på plats. Måhända förhåller sig många lutherska präster avvaktande till dessa frågor, men tack och lov har biskopen stött arbetet. Hit kan busslaster av människor komma. I denna lilla by med bortåt 600

invånare där jag under 23 år förkunnat evangeliet många gånger, har jag gjort allt jag kunnat, t.o.m. spelat hockey med killarna, men nu sänder Herren hundratals människor från andra platser hit. Vi får vittna om evangeliet för många. Många människor får ett intryck av vad som hänt i en luthersk kyrka (Kaukala återuppbyggda kyrka är den gamla stora finska sockenkyrkan åter-renoverad). Vår Facebook-grupp har fler anknutna än vad vårt domprosteri i Sankt Petersburg har! För många blir detta ett första intryck av lutherskt kyrkoliv. Ofta får jag frågan om hur många församlingsmedlemmar vi har. Jag brukar säga att fyrtio har avlidit och tjugo är kvar. Kanske är vi snart tio. Vindarna har vänt och det är inte längre självklart med flera kyrkor än de ortodoxa i gränstrakterna. Men tack vare Guds hjälp kommer ännu 100-tals människor hit.

Jag hoppas få bygga ett par små hus intill för övernattnig. Ett hus är redan på god väg som ni ser. Det är öppet oavsett om man kommer från byn intill,

- Sankt Petersburg eller från Stockholm. För inte så få som kommer hit väcker detta nya frågor, också sådana som varit kyrkliga länge. Det är inte det mest populära predikoämnet. Det kan vara 70% av kvinnorna/männen som har gjort abort.

På fråga om de själavårdande aspekterna markerar Viktor Ruzjinskij att han inte aktivt går in i sådana samtal. Han kan inte avlösa någon som han inte vet vem det är. Besöket blir ofta till en eftertanke och det är tillräckligt. Det handlar ofta om tio minuters besök. Frågan om att predika lag och evangelium är personlig. Viktor fortsätter:

- Jag lever i ett land som räknar sig som det mest helgade, som vill lära om helighet för hela världen, men som står främst i ledet vad gäller antalet aborter. Det är också en ekonomisk fråga. 80% av kyrkomedlemmarna är kvinnor i medelåldern. 70% har gjort abort. Påminner predikan om detta går man. Ämnet är inte precis någon kassako. 17 år innan detta hände hade jag aldrig talat om abort i någon predikan överhuvudtaget. Under dessa tjugotre år har jag inte hört någon predikan tala om det. Tycker man att jag talar för mycket lag kan man påpeka att det aborteras foster var tredje sekund i Ryssland. Ser du framför dig fromma såväl lutheraner som ortodoxa som bär denna börda?

- Jag har inte Ingermanländska kyrkans mest avancerade teologiska examen men det har kommit på min lott att aktualisera abort som synd. De som tycker detta blir svårt ska vara fria att gå ut.

Avslutningsvis blir det frågor om bildens färger. Bilden ska visa ansiktet på pojken som är omsvept i vitt linne i en liten vagga med Jesu törnekrona som en krans omkring sig. Det blåa är Jungfru Marias färg. Guds moder Maria är närvarande genom den blåa färgen, hon som förlorade sin son men som fick möta honom pånytt. I bakgrunden ser man gryningsljuset med offret som stiger mot himmelen. Tavlan har ett starkt budskap.

- Betänk att jag var påväg att ställa undan tavlan i källaren. I morgondagens högmässa i lägenheten, där hänger den traditionella ikonerna som hade sin plats här. En klassisk stor ikon med Jesus bland molnen med änglar och keruber. Någon har önskat att det ändå kunde varit någon ängel eller kerub vid pojkens ansikte. Före högmässan i sakristian intill går människor in här och tänder ljus och ber. När vi nu har gått igenom denna prövning vet vi att det är Herren Gud som har öppnat kyrkan. För en ortodox är detta en helig bild, för oss berättar den om hur Gud gav en sådan historia. Jag brukar försöka sjunga en bön, ett gregorianskt stycke som visar att avståndet mellan våra kyrkor inte är så stort som många tror.

Viktor avslutar vårt besök med att sjunga ett fragment av aftonsången/kvällsbönen/vespern, den som har Marias lovsång som en huvuddel. I det stora kyrkorummet hänger ikonerna 'den av icke-hand gjorda' och alla får förstå att bönen gäller den som håller samman allt. VR/IK/JN

Julgåva till mottagningen i Göteborg vid oplanerad graviditet?!
www.minna.nu Pg.nr. 429 38 60 – 5. Swish 123 579 06 05.

Det är inte svårt att resa till Kaukala Menlösa barns dag. Båt från Stockholm Annandagen eller flyg den 27e till Helsingfors och vidare med buss till Sankt Petersburg för övernattnig. I Kaukala över dagen. Synodens kassör Anders Eliasson 072 064 84 79 kan hjälpa till Visumbyrå och söka god svensktalande tolk.

1991 gav dekankollegiet ut råd inför abortfrågan. Finns att beställa hos Göran Hallberg, 0151 303 04 (tidiga mornar).

Hälsning från v.ordf.

Synodrådet har varit samlat i Hjälmseryd och Göteborg med en tanke om 'höstmöte', sammanträde med ett arbetspass. Först och främst vill vi förkovra vår lokala kunskap. Varje trakt har sin särskilda andliga historia som kan förtydliga behovet/intresset för mer levande församlingliv, eller ointresset. I januari samlas flera av kontaktpersonerna som kan vara en hjälp för den som vill ha någon att dela sin lokala oro med. I försöket till höstmöte tog vi fasta på frågan om föräldrar och barn i våra hem, hur ser situationen ut? Det blev två pass, ett ur psykologisk synvinkel, ett seminarium, och ett ur medicinsk, en workshop. Kort sammanfattat: pappan och faders-figuren är viktig för barnens mognad och växt. Detta är ingen specifik biblisk uppenbarelse, tvärtom uppenbart för alla, belagt av psykologer. (NTs perspektiv är att himmelriket går före allt.) Båda föräldrarna är helt beroende av varandra. Ur medicinsk synpunkt är det solklart att grundmönstret handlar om man och kvinna men växt- och mognadsprocessen är ett mycket känsligt kapitel som kan störas. Vi behöver uppmuntra och hjälpa varandra att låta denna mognad ta tid. Den nuvarande 16-årsgränsen för könsbyte motarbetar de unga. Lagen bekräftar ensidigt intressegrupper för samkönad livsstil.

Våra utsatta hem behöver allt stöd och skydd. Inte minst ensamstående mammor behöver en fadersfigur för barnen och de unga behöver få perspektiv på tankarna om att det inte skulle finnas någon given grund för dem i livet. Som ni anar har det varit två krävande pass som vi återkommer till i Sy Info.

Under hösten har vi även arbetat vidare med tankarna om preses, en sammanhållande röst och ansikte för Synoden och dem som vill ta den hjälpen. Vi ber sex personer kommentera tre förslag till upp- datering av gamla presesparagrafen där även tanken om ett råd är väckt. Den nuvarande planen är att i lugn och ro läsa och samtala om detta söndag förmiddag 31/3, före stämman följande eftermiddag. Eventuellt beslutar stämman om en extrastämma för att formulera stadgeförslag. Oavsett frågan om preses finns det anledning att fråga om inte ramarna för Synodens valberedning behöver stärkas samt att skärpa paragrafen om stadgeändring. F.n. räcker det för stadgeändring med en stämmas beslut, se hemsidan.

Med breven i Uppenbarelseboken kap 2-3 vill jag önska en välsignad Advents- och Jultid i med Honom som kommer i sakramentet!
mvh Jonas Nilsson

Uttalande.

Svenska kyrkans Fria Synod, Synodrådet oktober 2018.
Tillkännagivet genom annonsering i Kyrkans Tidning nr 44, 45, 46.

Ocensurerat om ämbetsreformen 1958-2018.

Den klart dominerande massmediala bilden av ämbetsreformen i Svenska kyrkan 1958-2018 är den mer eller mindre ensamma kvinnliga prästens seger över en förgången tid. Synodrådet vill markera att den bilden är snedvriden. Beslutet inkluderade flera.

Efter riksdagens beslut togs 1 januari 1959 ett kvardröjande undantag bort vad gäller tjänstemän: kvinnor skulle vara behöriga även till anställning som präst. Majoriteten av kyrkomötet 1958 motsatte sig inte det beslutet. De första kvinnliga prästerna prästvigdes 1960. Detta senare är kyrkans förutsättning för att tjänstgöra som präst.

I beslutet 1958 markerades att även de som inte kunde acceptera den nya ordningen skulle ha given plats och där nämndes uttryckligen såväl biskop som präst, prästkandidat och kyrkoråd. Se citatet i boken "En annan Kyrka" 2018 av Dag Sandahl sid 152.

Flera i kyrkomötet 1958 hade farhågor om vart beslutet skulle leda. Biskop Anders Nygren menade att detta skulle leda bort från en allmänkyrklig tro "mot gnosticisms och 'svärmarnas' åskådning". 1958 formulerades en negativ reservationsmöjlighet. Jämför den med Engelska biskopsmötets fem vägledande riktmärken 2014 som formulerar samma sak positivt, med markerad respekt: respekt, laglighet, ekumeniskt beroende, ifrågasättares blomstring, utan tidsbegränsning
https://www.churchofengland.org/sites/default/files/2017-10/the_five_guiding_principles.pdf

Viljan att värna kyrkans sammanhållning, det som var förutsättningen för 1958 års beslut, verkar inte vara något som flertalet jubileumsfirare idag vill komma ihåg. Kyrkomötet 2000 införde i kyrkoordningen begreppet "oavsett kön" som krav för behörighet som präst. Lagen om kvinnans behörighet, liksom tanken om kontinuitet för de tveksamma, förklarades obsolet av kyrkomötet 1982. De som kan fira 1958 års beslut i egentlig mening är de som markerade reservation 1958 och deras efterkommande.

En riktig återgivning av beslutet 1958 måste inkludera, förutom kvinnliga teologer, åtminstone en biskop som inte prästviger både män och kvinnor, samt präst och prästkandidat som betvivlar reformen – båda parter ska kunna finnas med, liksom kyrkoråd som väljer att inte kalla både kvinnor och män som präster. Att vid jubileum ge en annan bild av beslutet är historieförfälskning.

Kyrkostyrelsen har goda möjligheter att med anledning av 60-årsjubileet markera sin uppskattning av t.ex. Missionsprovinsens extra biskopar och värna tanken om en EFS-biskop.

Till övervägande del firades tyvärr ännu en gång beslutet 1958 som om det handlade om beslutet i kyrkoordningen 2000. Svenska kyrkans Fria Synod vill medverka till att hålla ihop Svenska kyrkan i gemenskap med våra systerkyrkor även om dagens självbild grumlas.

Stockaryd 20/10 2018.

För Synodrådet, mötesordf.

Välkommen till Hjälmseryd 30-31 mars:

Stilla dygn.

Lördag 30/3 Middagsbön kl 12.30 och Middag kl 13. Vila/promenad.

Kl 16 Bibelstudium med Stefan Svensson (Falkenberg).

Kl 18 Kvällsbön – vesper. KvM kl 1830. Bibelmeditation (SS)

Kl 20.30 Aftonbön – completorium.

Söndag 31/3 Morgonbön/laudes kl 8.30. Frukost. Ev. remissvar.

Högmässa kl 11 Cel/pred Stefan Svensson, kaffe och Middag kl 13.

Synodstämma 2019. Söndagen 31 mars kl 14

Verksamhetsberättelse och frågan om rådets ansvarsfrihet. Val.

Beslut om eventuell extrastämma för ett stadgeförslag om preses.

Anmälan till info@synoden.se alt. 072 931 83 42 (v.ordf.)

7 km söder om Vrigstad. Tåg till/hämtning från Stockaryd.

Vettiga gudstjänster? Kontaktpersoner I Själens Nöd:

För att finna andra medlemmar på rimligt geografiskt avstånd, få tips om gudstjänster eller vettig präst i närområdet, tag kontakt med någon av nedanstående:

Skåne/Blekinge: Lena A Artman 0435 44 84 04

Malmö: Gerd Svensson 070 874 39 94

Småland: Mattias Fjellander 0371 173 19

Göteborg: Marie Persson 031 82 41 55

Södermanland: Göran Hallberg 0151 303 04

Stockholm: Hans Gustafsson 070 594 75 68

Kåre Strindberg 070 670 59 68

Västeråstrakterna: Anna-Karin Andersson 021 14 68 81

Hälsingland: Ulf Allenbäck 070 776 54 84

Mellersta Norrland: Gunvor Vennberg 073 824 01 16

Norra Norrland: Mats Rondahl 0970 640 09

Hör av dig om du, din eller er församling, bibelstudie-/gudstjänst-grupp behöver förbön. Göran Hallberg samordnar, se telefon ovan.

– Vi ber, i bön om den Helige Ande efter Bibelns Ord på Svenska kyrkans bekännelses grund, att Herren ville befria, bevara och förnya Svenska kyrkan som en levande och missionerande kristen kyrka som söker den enhet Han bad om för att världen ska tro.

I Jesu Namn Amen.

Synodrådet 2018-2019.

Ordf. Obesatt (SYM 180501).

v.ordf Jonas Nilsson (2019), Hjalmseryd, Ängshuset, 570 02 Stockaryd,
072 931 83 42, jonas.nilsson@abo.fi

Ordinarie: Lars Gustafsson (2019) Träslövsläge, Göran Hallberg (2020)
Vingåker, Ann Lång (2020) Klippan, John G Olnert (2020) Katrineholm,
Gunvor Vennberg (fyllnadsvald till 2019) Vännäs. Suppleanter: Marie
Persson (2019) Styrso, Gunnar Persson (2020) Göteborg, Oscar Wessman
(2020) Skara, Kerstin Sidenvall Karlgren (fyllnadsvald till 2019) Kävlinge.

Synodens Tankesmedjas debattredaktör och ansvarig utgivare

Ann Lång, Kungsleden 40, 264 94 Klippan, 073 374 67 33.